

- знайомство з найскладнішою незнайомою лексикою до прочитання тексту, її фонетична обробка, транскрипція знаків, записування;
- читання текстів мовчки або вголос (не менше 2-х разів) для розуміння основної думки тексту;
- пошук знайомої лексики, інтернаціональних слів і термінів, зміст яких зрозуміло з контексту;
- визначення основного змісту тексту на основі розуміння інтернаціональної і знайомої лексики;
- читання і переклад окремих слів, словосполучень, абзаців, окремих речень;
- визначення значення незнайомих слів за контекстом;
- переклад окремих речень шляхом визначення в ньому головних і другорядних членів, що передбачає гарний рівень володіння граматичним матеріалом;
- складання короткого й детального плану для викладення змісту тексту;
- помітки, анотації для викладення змісту.

Цей етап закінчується тестуванням (перекладом тексту зі 120 слів). Збереження студентом 80 % інформації вважається ідеальною ситуацією.

Таким чином, можна відмітити, що такий підхід до роботи з іншомовним текстом є найефективнішим для його повного розуміння.

Перекладацька компетенція об'єднує *рецептивну компетенцію* розуміння, так і *продуктивну компетенцію* формулювання. Складовими перекладацької компетенції у сфері письмової професійної компетенції є:

- 1) предмет компетенції;
- 2) екстралінгвістичні спеціальні знання;
- 3) іншомовна комунікативна компетенція.

Тому навчання перекладу спеціального тексту повинно бути завершальним етапом вивчення ІМ, оскільки у студента вже є знання з основної спеціальності, сформована елементарна іншомовна компетенція в процесі вивчення ІМ на молодших курсах.

Кумейко Т. А., викладач
кафедри української мови та літератури

КЕЙС-МЕТОД ЯК КОМПОНЕНТ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ З ДИЦИПЛІНИ «УКРАЇНЬСЬКА СЛОВЕСНІСТЬ»

Самостійна робота студентів є невід'ємним складником навчального процесу у вищому навчальному закладі. Навчити майбутнього фахівця-економіста самостійно отримувати знання — найважливіше завдання ВНЗ, оскільки досвід, який студенти набувають завдяки власній наполегливості, старанності та працьовитості, стає цінним здобутком.

Дослідженню організації самостійної роботи на заняттях з української мови присвятили свої праці такі науковці, як О.М. Горошкіна, С.О. Караман, Г.Р. Передрій, К.М.Плиско, Л.В. Скура-тівський, О.Д. Соколова та ін. Але відсутність конкретних рекомендацій і технологій щодо самостійної роботи з української словесності викликає труднощі під час її проведення. Пошук ефективних методів активізації самостійної роботи студентів є актуальною проблемою навчання.

На сьогодні інтенсивний розвиток сучасних технологій дозволяє використовувати на заняттях такі інтерактивні методи навчання, як презентація, мозковий штурм, кейс-метод, метод проектів та ін., які стимулюють активність студентів і забезпечують високу ефективність навчання майбутніх фахівців. Тому використання цих методів під час самостійної роботи підвищить результативність опанування студентами дисципліни «Українська словесність».

Так, пропонуємо використовувати кейси до кожного практичного заняття. Відповідно до теми заняття викладач розробляє кейс для самостійної роботи: визначає мету, завдання, терміни виконання, ознайомлює студентів із системою оцінювання, визначає технологічні моделі наступного заняття, проводить при необхідності консультації. Джерелами інформації для кейсів можуть бути підручники, публікації у журналах і газетах, звіти, довідково-енциклопедичні матеріали, Інтернет-ресурси тощо. Наприклад, вивчаючи тему «Науковий стиль сучасної літературної мови у професійному спілкуванні», студенти отримують такий кейс:

Крок 1. Теоретичний блок

1. Якою є сфера функціонування наукового стилю?
2. Які основні підстили наукового стилю ви знаєте?
3. Що таке термін? Які існують терміни?

4. Чим можна пояснити широке вживання іменників у науковій мові?
5. Які форми часу дієслів переважають у науковому стилі?
6. Які за будовою речення характерні для наукових текстів? Чим це зумовлено?

Крок 2. Практичний блок.

Обов'язкові завдання:

1. Завдання на перевірку знання орфоепічних норм літературної мови.
2. Завдання на визначення функціональної приналежності текстів (Українська словесність. — К., 2006. — С. 219–220, завдання 1).
3. Робота з фаховими лексикографічними джерелами.

Вибіркові завдання (студенти виконують одне із завдань за власним вибором):

Завдання 1. Перекладіть текст з російської на українську мову двома способами: а) власний переклад з використанням словника; б) комп'ютерний переклад. Порівняйте обидва варіанти. Зробіть висновки (Українська словесність. — К., 2011. — С. 178–179, завдання 24).

Завдання 2. Зробіть короткий бібліографічний огляд на тему «Фахові знання — гарант професійного успіху». Складіть тезовий план.

Узагальнюючи наведене, можна зробити висновок, що впровадження кейс-методу під час самостійної роботи студентів з дисципліни «Українська словесність» є обов'язковою умовою успішного оволодіння мовною компетенцією, оскільки активізує мислення, творчість і сприяє розвиткові дослідницьких якостей, що є компонентом освіченості будь-якого фахівця.

*Куш А.О., ассистент
кафедри міжнародних фінансів*

ЗАСТОСУВАННЯ ОСНОВНИХ ПРОФЕСІЙНИХ НАВИЧОК ВИКЛАДАЧА В ПРОЦЕСІ РОБОТИ З СТУДЕНТАМИ

У будь-яких навчальних закладах, у тому числі і в вищих, завжди існувала проблема конфліктів між студентами і викладачами. Часто студенти скаржаться на викладачів: оцінки знижують незаслужено, лекції читають нудно і сухо, пояснюють незрозуміло і т.д. А чи існує ідеальний викладач і якими навичками повинен володіти для того, щоб завоювати прихильність студента і привити йому любов до свого предмету? Хотілося б все ж таки вияснити яким критеріям повинен відповідати викладач очима студентів.

Зовнішність, стать і вік.

Якщо це і грає якусь роль при відношенні до викладача, то явно не головну. Навіть дуже симпатичний лектор, будь він молодого людиною або дівчиною, не зможе утримати уваги студентів на собі більше однієї лекції, якщо не зуміє зацікавити своїм предметом.

Товариськість.

Викладач повинен вміти знайти спільну мову з будь-яким студентом, тобто він повинен бути хорошим психологом. Буває, що викладачі, колишні студенти, краще знаходять спільну мову з студентами, ніж дипломовані фахівці. Якщо людина любить людей: родину, родичів, друзів і знайомих, для нього не буде проблемою ставитися до інших людей з доброзичливістю, теплом і розумінням.

Ерудованість.

Начитаність і різнобічні знання викладачів повинні вражати і одночасно надихати студентів на отримання більшої кількості інформації в цілому і з певного предмету зокрема. Дуже цікаво слухати викладачів, які призводять величезну кількість різноманітних прикладів, розповідають різні ситуації, які відбувалися у зв'язку з тими подіями або людьми, про яких йде мова на лекції.

Форма подачі матеріалу.

Займає вирішальне значення при розумінні й запам'ятовуванні. Кожен викладач має бути прекрасним оратором. Щоб атмосфера в аудиторії під час занять була більш довірчою та невимушеною, потрібний зв'язок між студентом і викладачем, найчастіше вона досягається при невеликих паузах під час лекції, коли студент відпочиває від постійного законспектовування, а лектор розповідає щось цікаве або смішне, таким чином ми можемо зробити висновок про почуття гумору педагога.

Ідеальний викладач не страждає професійним маразмом. Ця хвороба з однаковою ймовірністю може спіткати і молодого асистента, і заслуженого академіка — і виражається вона в позиції «Я знаю про предмет все, і хай спробує хто-небудь посперечатися». Справжній майстер вик-